

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: Pavel Pokorný – B R A M K O, IČO: 12520934
se sídlem č. p. 196, 289 17 Semice
zastoupeného JUDr. Lucií Dolanskou Bányaiovou, Ph.D., advokátkou
se sídlem Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: Ministerstvo zemědělství ČR
se sídlem Těšnov 65/17
Nové Město, 110 00 Praha 1

o žalobě proti sdělení Přezkumné komise pro projektová opatření Programu rozvoje venkova Ministerstva zemědělství ze dne 5. 3. 2021, sp. zn. 27RP25746/2020-14112, č. j. 47673/2020-MZE-14112

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Městský soud v Praze **vrací** žalobci soudní poplatek za žalobu ve výši **3.000 Kč** k rukám advokátky žalobce JUDr. Lucie Dolanské Bányaiové, Ph.D., ve lhůtě 30 dní od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Předmět věci

1. Žalobce požádal o dotaci v rámci 8. kola příjmu žádosti Programu rozvoje venkova, reg. č. 19/008/0421a/120/000144. Státní zemědělský a intervenční fond (dále jen „SZIF“) dne 20. 8. 2020, pod č. j. SZIF/2020/0543626 oznámil, že ukončuje administraci žádosti, neboť žalobce nedoplnil prohlášení o propojené podniky, čímž neodstranil vady žádosti, kterou žalovaný považuje za chybnou. Sdělení o ukončení administrace dotace žalobce napadl dne 14. 9. 2020 žádostí o přezkum adresovanou žalovanému.

2. Žalovaný poté ve sdělení ze dne 5. 3. 2021, sp. zn. 27RP25746/2020-14112, č. j. 47673/2020-MZE-14112 neshledal důvod k přehodnocení postupu SZIF při ukončení žádosti o dotaci (dále jen „*napadené sdělení*“).

II. Žaloba

3. Žalobce proti napadenému sdělení podal žalobu.
4. Má především za to, že žaloba je přípustná, neboť napadené sdělení zasahuje do jeho veřejných subjektivních práv. Poukázal na to, že vynaložil náklady související s podáním a s přípravou žádosti o dotaci. Bez ohledu na skutečnosti, že na poskytnutí dotace není právní nárok, žalobce má legitimní očekávání, že pokud splní dotační podmínky, finanční podporu získá a že žalovaný projedná jeho žádost v souladu s podmínkami pro poskytování dotací na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014 - 2020 a zákonem č. 256/2000 Sb., o zemědělském a intervenčním fondu (dále jen „*zákon o SZIF*“).
5. Žalobce má dále za to, že žalovaný porušil procesní postup.
6. SZIF podle jeho názoru pochybil, neboť o žádosti rozhodl nemeritorně, když ukončil její administraci, namísto toho, aby žádost po věcné stránce posoudil a buď jí zamítl či vyhověl. Žalobce je názoru, že pokud byl SZIF schopen ve výzvě označit konkrétní podniky, u nichž měl za to, že jsou s žalobcem propojeny, znamená to, že měl naprosto dostatečný přehled o potenciální propojenosti žalobce. Neexistoval proto důvod, aby vyzýval žalobce k doplnění prohlášení. Nešlo o odstranění nedostatku žádosti ve smyslu § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), který by bránil žádost projednat. Žalobce má za to, že ukončení administrace je zastavením řízení o žádosti podle § 66 správního řádu, ke kterému je však správní orgán oprávněn přistoupit výhradně v situaci, kdy má žádost vady podstatné, bez jejichž odstranění nelze pokračovat v řízení.
7. Dále je žalobce toho názoru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Napadené rozhodnutí neuvádí konkrétní důvody, proč SZIF administraci žádosti ukončil, resp. proč považuje žalobce za velký podnik ve smyslu přílohy č. 1 Nařízení a případně proč by jím uváděné subjekty měly být s žalobcem propojeny ve smyslu Nařízení.
8. Žalobce je dále toho názoru, že napadené rozhodnutí je i věcně nesprávné.
9. Žalobce je členem družstva BRAMKO CZ, v uznané organizaci producentů. Účelem je posílení postavení jednotlivých samostatných pěstitelů citlivých komodit vůči síle nadnárodních obchodních řetězců. Organizace producentů své členy zastřešuje a prodává jejich produkci vlastním jménem, rozhodně však nepropojuje členy ve smyslu centrálního řízení jednotlivých členů. Základní znaky členství v organizaci vymezuje Nařízení Evropského Parlamentu a Rady č. 1308/2013 a Nařízení Komise v přenesené pravomoci č. 2017/891. Zásadní je zejména tzv. demokratická odpovědnost členů dle článku 17 nařízení. Toto pravidlo rozvíjí § 2 nařízení vlády č. 318/2000 Sb. SZIF již v minulosti výslovně posuzoval propojenost podniků, které jsou členy družstva, a dospěl při tom k závěru, že družstvo splňuje pravidla demokratické odpovědnosti, tj. sdružuje podniky, které nejsou vzájemně personálně propojeny a tudíž vyhovuje příslušné legislativě (viz usnesení SZIF ze dne 13. 12. 2018, sp. zn. 2018/S12302/2111/034, č.j. SZIF/2018/0734919).
10. Žalovaný se pak tímto rozhodnutím neřídil. Výklad, který zastává stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže i napadené sdělení, podle něhož vstupem do organizace producentů ztrácí podnik svou samostatnost a stává se propojeným podnikem s ostatními

členy, je podle žalobce naprosto absurdní a odporuje smyslu právní úpravy uznávání za organizaci producentů.

11. Jestliže by se takový výklad uplatnil, organizace producentů by ihned po svém uznání za organizaci producentů pozbyla své základní definiční znaky dle platné legislativy, zejména demokratickou kontrolu, porušen by byl i limit 20 % podílu na hlasovacích právech pro jednotlivé členy.
12. S ohledem na skutečnost, že otázka vzájemného vztahu unijních pravidel týkající se uznávání za organizaci producentů a unijních pravidel týkajících se naplnění definice mikropodniků, malých a středních podniků ve smyslu přílohy č. 1 Nařízení v rozhodovací praxi Soudního dvora EU doposud nebyla dosud vyřešena, žalobce navrhl, aby soud projednávající tuto žalobu řízení přerušil řízení dle § 48 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního a požádal Soudní dvůr EU o rozhodnutí předběžné otázky, jejíž zodpovězení by tato pravidla byla vyjasněna.
13. Žalobce namítl, že stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a napadené sdělení naznačují, že žalobce je propojen s některými ostatními podniky skrze rodinné vazby; nevysvětlil však, jak dospěl k závěru, že jím označené podniky jsou propojené skrze členy rodiny Pokorných. Zároveň z žádného předpisu ani rozhodovací praxe evropských orgánů neplyne, zda je vůbec pouhý příbuzenský vztah určující pro propojenost ve smyslu Nařízení nebo zda je třeba řešit konkrétní okolnosti toho, jaký má příbuzenství vliv na jednání podniků. Dále žalovaný zcela pominul argumentaci žalobce o tom, že na podniky propojené skrze rodinné vazby není možné nahlížet jako na malé a střední podniky, jestliže nevykonávají svou činnost na stejném relevantním či sousedním trhu (viz čl. 3 odst. 3 přílohy č. 1 Nařízení).
14. Žalobce dále tvrdí, že základním kritériem pro určení relevantního trhu je vzájemná zaměnitelnost jednotlivých druhů zboží na trhu (viz sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (97/C 372/03). Uvedené principy potvrzuje také stěžejní rozhodnutí Soudního dvora EU ve věci vymezení relevantního trhu, rozsudek sp. zn. C 27/76 ve věci „*United Brands Company v. Komise*“.
15. Žalobce poukázal na to, že žádá o dotaci na pořízení linky na zpracování zeleniny. Z podniků, které SZIF označuje s žalobcem jako propojené, působí v současné době v oblasti zpracování zemědělských plodin pouze společnost A G Á T A spol. s r.o., IČO: 47545879, která zpracovává mrkev (vakuově balená, krájená na kostičky). Pokud jde o další podniky s tzv. rodinnými vazbami na žalobce, od letošního roku bude na trhu se zpracovanou zeleninou dále působit Ing. Pavel Pokorný, IČO: 72555319, konkrétně na trhu se zpracovaným (sušeným) česnekem. Společnost Semická s.r.o. bude působit na trhu se zpracováním brambor (oloupané a vyprané balené brambory). Žalobce připomněl, že trh se zbožím je oddělen odrůdově (trh s rozdílnými druhy zeleniny), základní kritérium zaměnitelnosti a nahraditelnosti znamená nutnost posouzení, jak a zda spotřebitel rozlišuje typ nakupovaného zboží (kostky mrkve oproti kostkám bramborů atp.). Při aplikaci tzv. SSNIP testu v případě zvýšení ceny zboží (např. krájené balené mrkve) je představitelné, že spotřebitel krájenou mrkev nahradí mrkví nezpracovanou, která bude levnější, s tím, že si ji spotřebitel zpracuje vlastními silami a tím ušetří, nelze však očekávat, že spotřebitelé nahradí krájenou mrkev např. krájenými brambory či úplně jinou krájenou zeleninou.
16. Na takto vymezeném relevantním trhu se žalobce s ostatními podniky, které mohou být s žalobcem potenciálně propojeni, vůbec nestřetává. Žalobce se na relevantním trhu

zpracované mrkve pouze částečně střetává se společností A G Á T A spol. s r.o. Trh zpracování zeleniny (mrkve) ovšem v celkovém obratu žalobce i společností A G Á T A spol. s r.o. tvoří pouze nepatrnou část. Rovněž počet zaměstnanců, kteří jsou vyčleněni pro zpracování mrkve je u žalobce a společnosti A G Á T A spol. s r.o. velmi nízký, u každého z obou podniků jde o 2 zaměstnance. O nepropojenosti žalobce se společností A G Á T A spol. s r.o. svědčí též skutečnost, že každý z podniků si pořídil samostatnou linku na zpracování zeleniny. Pokud by byly podniky propojeny a jednaly ve shodě skrze rodinné vazby, pak by si dílnu pořídily společně a sdílely by ji.

III. Vyjádření k žalobě

20. Žalovaný ve vyjádření k žalobě byl toho názoru, že žaloba je nepřípustná. Napadené vyrozumění žalovaného nebylo rozhodnutím, ale oznámením o nezahájení přezkumného řízení ve smyslu § 94 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Tentýž závěr dále vyplývá např. i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 9. 2018, č. j. 10 Afs 339/2017, který řešil procesně totožný případ. Tento rozsudek byl napaden ústavní stížností, kdy ústavní stížnost směřovala proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. září 2018 č. j. 10 Afs 339/2017-48 a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. září 2017 č. j. 3 A 175/2016-48. Ústavní soud usnesením č. j. III. ÚS 3763/18 ze dne 18. 6. 2019 tuto ústavní stížnost odmítl. I obdobná žaloba byla usnesením Městského soudu v Praze č. j. 15 A 56/2019-37 ze dne 19. 11. 2019 odmítnuta. Dále žalovaný předložil soudu usnesení zdejšího soudu č. j. 11 A 110/2021- 20 ze dne 17. 6. 2021, jež se týká stejného žalobce a také žádosti o dotace z Programu rozvoje venkova, či usnesení zdejšího soudu č. j. 14 A 118/2021- 20 ze dne 29. 6. 2021, týkající se totožné věci.

IV. Replik žalobce

21. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že si je vědom judikatury, na kterou žalovaný odkazuje. Žalobce uvedl, že správní soudy v obdobných věcech v minulosti odmítaly žaloby podané proti vlastnímu oznámení SZIF o ukončení administrace žádosti o dotaci a věc postupovaly právě ministerstvu zemědělství k rozhodnutí o oprávněném prostředku, přičemž tento postup Nejvyšší správní soud ČR ve své praxi aproboval.
22. Žalobce dále rovněž poukázal na skutečnost, že jen za posledních 5 let bylo ustanovení § 11 zákona o SZIF novelizované celkem třikrát a samotný zákon o SZIF byl novelizován celkem osmkrát. Za takto neustále měnící se legislativy proto nelze bez dalšího odkázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu z roku 2008, jak ve vyjádření činí žalovaný.
23. Žalobce uvedl, že dokonce ani samotný SZIF, resp. ministerstvo zemědělství nepostupují stejným způsobem při vyřizování žádostí o dotace vůči různým žadatelům. Dne 14. 5. 2021 SZIF rozhodl o žádosti žadatele Družstvo BRAMKO CZ, IČO: 275 92 413, se sídlem Semice 43, 289 17 Semice tak, že vydal rozhodnutí, kterým žádost zamítl a žadatele poučil o možnosti podat proti tomuto rozhodnutí odvolání k ministerstvu zemědělství. V typově stejné věci (žádost o dotaci) pak pouhých 9 měsíců po vydání oznámení SZIF ze dne 24. 8. 2020, č.j. SZIF/2020/0547480 SZIF postupoval zcela odlišně při vyřízení věci jiného žadatele, když místo oznámení o ukončení administrace žádosti vydal rozhodnutí o zamítnutí žádosti a žadatele jinak poučil o dalších krocích, které může ve věci po obdržení rozhodnutí učinit, tj. podat odvolání k ministerstvu zemědělství, nikoli žádost o přezkum.
24. Žalobce uvedl, že ani novelizace zákona o SZIF nepřispěly k jeho právní jistotě ohledně toho, jaký je správný postup při vyřizování žádostí o dotaci ze strany SZIF, resp. ministerstva zemědělství a zejména jaké opravné prostředky může žalobce v takovém

řízení využít. Z tohoto důvodu žalobce postupuje vždy v souladu s poučením SZIF, resp. ministerstva zemědělství a má za to, že nelze bez dalšího uzavřít, že judikatura v těchto věcech je jednoznačná či dokonce ustálená, neboť samotná právní úprava problematiky poskytování dotací prošla v posledních letech mnohými významnými změnami.

25. Žalobce byl totiž v oznámení SZIF výslovně poučen tak, že pokud s oznámením SZIF nesouhlasí, může se obrátit na přezkumnou komisi ministerstva zemědělství s žádostí o přezkum. Jelikož žalobce nebyl poučen o možnosti podat (jiný) opravný prostředek ani žádat o přezkum ve správním soudnictví, vyrozuměl z poučení, že právě přezkum u ministerstva zemědělství je formou opravného prostředku proti oznámení SZIF. Podle žalobce lze na jeho věc analogicky aplikovat závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 30. 11. 2016, sp. zn. 6 Afs 2/2016, v němž byla posuzována otázka okamžiku, ke kterému podat správní žalobu proti rozhodnutí správního orgánu o snížení dotace. V tomto rozhodnutí Nejvyšší správní soud výslovně uvedl, že po příjemci dotace nelze spravedlivě požadovat, aby podával žalobu, pokud mu byla dána možnost, jak rozhodnutí poskytovatele dotace ještě jinak změnit. Nejvyšší správní soud uzavřel, že pokud byla žaloba odmítnuta s tím, že příjemce dotace neměl vyčkávat na rozhodnutí o podaných námitkách, ale měl v zákonné lhůtě napadnout původní rozhodnutí, odepřel příjemci dotace soudní ochranu v rozporu s právem na spravedlivý proces.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

26. Soud dospěl k závěru, že podaná žaloba není přípustná, neboť žalobou napadený akt není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
27. Judikatura správních soudů se opakovaně zabývala povahou aktů vydávaných při poskytování dotací dle zákona o SZIF. Dospěla přitom k závěru, že oznámení SZIF o ukončení administrace žádosti o poskytnutí dotace dle § 11 zákona o SZIF je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu z 18. 7. 2013, čj. 1 Afs 61/2103-43, č. 2909/2013 Sb. NSS). Na tomto závěru judikatura setrvala i po novelizaci uvedeného ustanovení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu z 5. 9. 2018, čj. 10 Afs 339/2017-48).
28. Oproti tomu samotné sdělení správního orgánu, kterým sděluje, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení či změně rozhodnutí SZIF, není rozhodnutím přezkoumatelným ve správním soudnictví - viz obecně rozsudek Nejvyššího správního soudu z 14. 2. 2008, čj. 7 As 55/2007-71, č. 1831/2009 Sb. NSS, a ve vztahu k zákonu o SZIF již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 10 Afs 339/2017-48 (potvrzen usnesením Ústavního soudu ze dne 18. 6. 2019, sp. zn. III. ÚS 3763/18) a rozsudek Nejvyššího správního soudu z 26. 6. 2019, čj. 2 Afs 213/2018-42.
29. Jak vyplývá z tvrzení žalobce a jím předložených dokumentů, SZIF rozhodl o jeho žádosti 20. 8. 2020 oznámením pod č. j. SZIF/2020/0543626 a žalobce požádal 14. 9. 2020 o přezkoumání tohoto oznámení. Na jeho žádost žalovaný odpověděl napadeným přípisem a žádosti o přezkoumání oznámení SZIF nevyhověl.
30. Z výše uvedené judikatury je bezpochyby zřejmé, že rozhodnutím o právech žalobce v materiálním smyslu dle § 65 odst. 1 s. ř. s. bylo toliko oznámení SZIF ze dne 20. 8. 2020 o ukončení administrace; proti tomuto oznámení by nynější žaloba navíc byla již opožděná (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s. - žaloba byla podána 7. 5. 2021, oznámení SZIF bylo žalobci

doručeno nejpozději dne 14. 9. 2020, kdy požádal o jeho přezkoumání). Z další citované judikatury poté vyplývá, že následný přezkum žalovaného je pouze dozorčím prostředkem, který není v dispozici žalobce, a proto napadený přípis žalovaného není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.

31. Žalobce oproti citovaným závěrům judikatury namítá v podstatě tolik, že se při volbě procesní obrany řídil poučením, které SZIF uvedl v přezkoumávaném oznámení ze dne 20. 8. 2020, a proto má za to, že jeho žádost o přezkum měla být vyřízena jako řádný opravný prostředek proti oznámení SZIF ze dne 20. 8. 2020.
32. Městský soud ověřil, že z poučení oznámení o ukončení registrace ze dne 20. 8. 2020 vyplývá následující: *„Pokud žadatel s oznámením nesouhlasí, může se dle kapitoly 11/12 Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014-2020, ve lhůtě 21 kalendářních dnů od jeho doručení písemně obrátit na Přezkumnou komisi Ministerstva zemědělství s žádostí o přezkum. Tento postup nemá vliv na právní účinky oznámení. Na uzavření dohody o poskytnutí dotace (dále jen „dohoda“) není právní nárok (§ 11 odst. 5 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu – dále jen „zákon o SZIF“). Oznámením o ukončení administrace vydaným před uzavřením Dohody je řízení o žádosti žadatele ukončeno.“* (podtržení doplněno městským soudem)
33. Kromě uvedeného poučení, podle (v poučení odkazovaného) ustanovení § 11 odst. 5 zákona o SZIF již s účinností od 1. 9. 2019 platí, že *„na uzavření dohody o poskytnutí dotace podle odstavce 4 není právní nárok. Pokud Fond žádosti o dotaci před datem uzavření dohody podle odstavce 4 nevyhoví, sdělí písemně a bez zbytečného odkladu žadateli důvody nevyhovění. Proti tomuto sdělení se nelze odvolat. Obnova řízení se nepřipouští. Přezkumné řízení se nepřipouští, s výjimkou postupu podle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu. V případě, že by toto sdělení Fondu bylo v rozporu s podmínkami, za kterých je poskytována dotace, ministerstvo jej usnesením zruší. Na postup ministerstva při vydání usnesení podle předchozí věty se přiměřeně použijí ustanovení správního řádu o přezkumném řízení.“* (podtržení doplněno městským soudem)
34. Žalobce byl tedy již v oznámení SZIF poučen v první řadě právě o tom, že žádost o přezkum nemá vliv na právní účinky oznámení, ty tedy nastanou okamžikem jeho doručení žalobci. Pokud zvažoval, jakou ve své situaci uplatní procesní obranu proti nastalým účinkům, mohl a měl si být citovaného ustanovení § 11 odst. 5 zákona o SZIF vědom, tj. mohl a měl si být vědom toho, že proti sdělení (oznámení) o ukončení dotace není přípustný žádný řádný ani mimořádný opravný prostředek (odvolání, obnova či přezkumné řízení). Tím spíše mu mělo být z tohoto ustanovení zřejmé, že i pokud je proti oznámení přípustná žádost o přezkoumání důvodu nevyhovění žádosti o dotaci, při jejím vyřízení bude žalovaný postupovat podle pravidel přezkumného řízení dle správního řádu. Tj. včetně toho následku, že jeho právní obrana proti takovému vyřízení - sdělení o nedůvodnosti zahájení přezkumného řízení - bude vyloučena ze soudního přezkumu dle § 70 písm. a) s. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu z 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007-71).
35. Žalobce mohl dovodit vhodný procesní postup - tj. to, že se měl bránit žalobou přímo proti oznámení SZIF ze dne 20. 8. 2020 jakožto materiálního rozhodnutí, které bylo konečné a bez možnosti nápravy řádnými opravnými prostředky – především z dostatečně srozumitelných zákonných pravidel, které mu měly být známy. Ustanovení § 11 odst. 5 zákona bylo od 1. 9. 2019, tj. i v době vydání oznámení (20. 8. 2020) již účinné v citované

podobě. Podle názoru městského soudu proto neobstojí obrana žalobce, že by jeho procesní obrana měla být zásadně ovlivněna pouze a výhradně tím poučením, které mu udělil SZIF v oznámení z 20. 8. 2020.

36. Namítl – li žalobce, že žalovaný (resp. SZIF) postupoval odlišně v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dotaci ze dne 14. 5. 2021, č. j. SZIF/2021/0390393, sp. zn. 20/ZND/100/003253-9HB_001 (které žalobce soudu předložil), v němž bylo dle poučení přípustné odvolání k ministerstvu zemědělství, městský soud z předloženého rozhodnutí zjistil, že žádost nebyla podána v rámci téhož dotačního programu, jako byla žádost žalobce v projednávané věci.
37. Žadatel v případě rozhodnutí ze dne 14. 5. 2021 o zamítnutí žádosti o dotaci uplatnil žádost v rámci podprogramu „Podpora účasti na ostatních mezinárodních zemědělských a potravinářských veletrzích a výstavách v zahraničí“ podle § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, jenž je financován výhradně z národních zdrojů s tím, že programy provádí SZIF na základě ministerstvem vydaných zásad, s výjimkou provádění podpor genetických zdrojů, které provádí ministerstvo nebo jím pověřená osoba (srov. § 2d odst. 2 zákona o zemědělství). Žalobce odlišně v projednávané věci uplatnil žádost o dotaci v rámci dotačního programu Program rozvoje venkova dle § 2c zákona o zemědělství, jenž je prováděn podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího podpory pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (srov. § 2c odst. 1 a 4 zákona o zemědělství).
38. Již jen právní základ, kterým se řídí režim žádostí o dotace, se v obou případech liší. Nelze proto bez dalšího dovozovat, že poučil – li SZIF v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti ze dne 14. 5. 2021 žadatele o tom, že odvolání je přípustné, tj. odlišně oproti projednávané věci, kdy SZIF v poučení žádný přípustný opravný prostředek v souladu s § 11 odst. 5 zákona o SZIF neuvedl, že SZIF postupoval ve stejných procesních situacích odlišně, nejednotně a v neprospěch nynějšího žalobce.
39. Ani zmíněný postup SZIF či žalovaného v jiné věci však není pro nynější věc rozhodující. Úlohou městského soudu je totiž přezkoumat procesní postup SZIF, žalovaného v projednávané věci a proti tomu zvolenou procesní obranu žalobce. Přičemž městskému soudu z již vyložených důvodů nezbývá než uzavřít, že žaloba, kterou žalobce napadá vyřízení žádosti o přezkum ze dne 5. 3. 2021, nesměruje proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., ale proti jinému úkonu žalovaného. Takové úkony jsou ze soudního přezkumu vyloučeny podle § 70 písm. a) s. ř. s. a žaloba je proti nim nepřipustná dle § 68 písm. e) s. ř. s. Soud proto žalobu výrokem I. odmítl jako nepřipustnou postupem dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
40. Vzhledem k závěru, že žaloba není přípustná, se soud nezabýval ani návrhem žalobce na přerušení řízení a předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru EU. Předběžnou otázku lze totiž předložit jen tedy, má-li soud za to, že rozhodnutí o otázce je nezbytné k vynesení rozhodnutí ve věci (čl. 267 alinea druhá Smlouvy o fungování Evropské unie).
41. Výrokem II. rozhodl soud o nákladech řízení postupem dle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla odmítnuta.
42. Žalobce zaplatil soudní poplatek za řízení o žalobě ve výši 3 000 Kč. Jelikož byla žaloba odmítnuta, soud podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o vrácení celého soudního poplatku

žalobci k rukám jeho právní zástupkyně ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 téhož zákona).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. července 2021

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu